

בכתבה שפורסמה היום בהארץ מציגה אסתי אהרונוביץ' את דמותו ופעלו של העיתונאי הוותיק ויו"ר עמותת אומץ אריה אבנרי.

למען הגילוי הנאות, אציין כאן שאני מכיר את אבנרי מעבודה משותפת. בשנים 1993-1995 הייתי מעורב בעריכה של שניים מספריו, שעסקו בשחיתות וקשרי הון ושלטון ("התבוסה" ו"שלטון הכסף"). שני הספרים, יחד עם ספרים נוספים של אבנרי ("הגביר", "רצח אופיי" ועוד), היו רבי-מכר ומשמשים גם היום כמקורות רפרנס חשובים לכל מי שכותב על שחיתות מנקודת מבט אקדמית או עיתונאית.

איך משחירים אדם
אבנרי, בן 69, הוא היום פנסיונר נמרץ שמקדיש את זמנו למלחמה בפוליטיקאים ואנשי עסקים מושחתים במסגרת עמותת אומץ.

יש אנשים שאומרים שהוא לוחם צדק אמיתי, אחרים אומרים שזה פשוט התחביב שלו. רבים יעידו על אבנרי שהוא טיפוס מחוספס, חסר סבלנות ועצבני במקצת, שלא דופק חשבון ואומר לאנשים בפרצוף בדיוק מה הוא חושב עליהם. בעיני אהרונוביץ' (או העורך שלה) כפי שאפשר ללמוד כבר מכותרת המשנה, הוא "לוחם במתחריו הלוחמים בשחיתות... [ו]נהנה מכל רגע תחת אור הזרקורים".

זה כנראה עניין של נקודת השקפה. בכל אופן, על תום הלב של אהרונוביץ' ועורכיה בעיתון לאנשים חושבים, אפשר ללמוד הרבה מהאופן בו הם בוחרים להציג את אבנרי.

למשל, במקום לומר שהוא מרוצה מעצמו, נאמר שהוא "זחוח". במקום לומר שהוא מציג ידיעה שפורסמה בעיתון מעריב, נאמר שהוא "מנופף" בה. כשמסופר איך אבנרי מדבר על חומרים שקיבל, מוסבר שהוא עושה זאת "בארשת סודיות" ולא, חלילה, בדיסקרטיות. וכשהוא נלחם בחברת-הכנסת דליה איציק, סביב פרשת התרומות הלא-חוקיות לכאורה שקיבל פרס, נאמר בכתבה שאבנרי "התלבש" על איציק. התלבש.

המקורות של אהרונוביץ' ואלו של אבנרי
בכותרת המשנה - זו שיכולתי להסתפק בקריאתה, ומתוך הגינות המשכתי - אומרים אהרונוביץ'-הארץ "האם עמותת אומץ בראשותו מסייעת למבקר המדינה או הופכת גם אותו לקריקטורה" (ההדגשה שלי). כלומר, כל הסיפור נפתח בהנחת המבוקש. א"א, לשיטת א"א, הוא קריקטורה.

הפוסל במומו פוסל? כשאהרונוביץ' מדברת על מקורותיו של אבנרי היא אומרת "כשהוא אומר בארשת סודיות 'קיבלנו חומר', לפעמים הוא מתכוון לחומר שהוא קרא בעיתון".

ומה לגבי מקורותיה של אהרונוביץ'? המקורות שהיא מצטטת כדי להשמיץ את אבנרי הם "מקורבי השרה איציק", "קרוב משפחה של אולמרט", "איש תקשורת שהיה נוכח ב", "מי שעוקב אחר פעילות של אומץ" (הטעות במקור), "בהסתדרות נטען", "בסביבתו של לינדנשטראוס", "בקרבתו של לינדנשטראוס", "גורם במשרד המבקר".

היא מצטטת בשמם את עורך החדשות של "גלובס" אלי ציפורי, ואת דובר משרד המבקר נדב עשהאל, שביקרו את סגנונו של אבנרי. לטובתו, היא מצטטת רק את כתב ערוץ 10 צ'יקו מנשה.

בקיצור, אני לא לגמרי בטוח לגבי איכות המקורות של אהרונוביץ'. לגבי אלו של אבנרי אני יודע רק לספר שהייתי פעם בביתו וראיתי שם ארכיון שלא היה מבייש את הק.ג.ב.

למה להשתיק את אבנרי
ערב הבחירות פרסם הארץ את הכתבה ראש-ממשלה מחוסר ראיות שעסקה באהוד אולמרט. ללא ספק כתבה רצינית ויסודית, אם כי עליי לומר שחלק הארי של העובדות מוכר לי כבר מספריו ומאמריו של אבנרי על האיש.

אבנרי טוען כבר שנים כי האיש הזה הוא ראש וראשון למושחתים בפוליטיקה הישראלית. אהרונוביץ' מכנה את זה "אובססיה". אבנרי רומז שעיתונאים כמו דנקנר, לפיד, דן מרגלית ואיילה חסון, הם "החבורה של אולמרט". אהרונוביץ' קוראת לזה "השתלחות". הוא טוען שהתנועה לאיכות השלטון ("מתחריו" ע"פ אהרונוביץ') נזהרת במכוון שלא לגעת באולמרט ובאנשים שמקיפים אותו, ואהרונוביץ' מציגה אותו כקטנוני והזוי ומכנה אותו קריקטורה.

על הטור הקבוע שלו באתר אומץ, אומרת אהרונוביץ' "הוא מנגח פוליטיקאים, אנשי ציבור ועיתונאים בחריפות ובוטות שספק אם מי מעורכי העיתונים היומיים היה מאשר".

ספק אם היו מפרסמים? לא בטוח. את הכתבה שלך אישרו אסתי, לא?